Partnerstwo publiczno-prawne w finansowaniu zadań publicznych – możliwości i ograniczenia

Spis treści:

Wstęp

Rozdział 1. Partnerstwo publiczno – prawne
1.1. Pojęcie partnerstwa publiczno-prawnego
1.2. Cele, korzyści i zagrożenia wynikające z partnerstwa publiczno-prawnego
1.3. Formy organizacyjno-prawne partnerstwa publiczno-prawnego i zasady ich tworzenia

Rozdział 2. Realizacja zadań użyteczności publicznej
2.1. Elementy umowy
2.2. Procedury dochodzenia do umowy
2.3. Podział odpowiedzialności i zysku
2.4. Ustawa o partnerstwie publiczno-prywatnym

Rozdział 3. Formy strukturalne i prawne PPP
3.1. Inżynieria finansowa
3.2. Podział zysku
3.3. Kontraktowanie wykonywania zadań publicznych
3.4. Tworzenie podmiotów o „specjalnym przeznaczeniu" (SPV)
3.5. Zarządzanie programami inwestycyjnymi
3.6. Prywatyzacja

Rozdział 4. Możliwości i ograniczenia partnerstwa publiczno-prywatnego

Zakończenie
Bibliografia

Definicja partnerstwa publiczno-prywatnego w rozumieniu ustawy składa się z dwóch elementów: samej umowy, zawierającej określone postanowienia co do zasad realizacji określonego przedsięwzięcia oraz procedury dochodzenia do tej umowy, co stanowi konstrukcyjny element PPP.[1]

Partnerstwo publiczno-prywatne (PPP) polega na współpracy pomiędzy jednostką samorządu terytorialnego (ewentualnie administracji rządowej) z sektorem prywatnym. Jest to realizacja wspólnego przedsięwzięcia, w trakcie, którego gmina i prywatny przedsiębiorca dzielą się zarówno zyskiem z inwestycji, jak i odpowiedzialnością za podejmowaną działalność. Zasady i tryb współpracy podmiotów sektora publicznego, w tym w szczególności gmin, i partnera prywatnego w ramach PPP reguluje ustawa z dnia 28 lipca 2005 r. o partnerstwie publiczno-prywatnym[2]. Współpraca jednostek samorządu i prywatnych przedsiębiorstw powinna opierać się na odpowiedniej umowie.[3]

PPP nie ma jednolitej definicji. Pojęcie to może być rozumiane bardzo szeroko, jako każdego rodzaju współpraca sektora prywatnego i publicznego, która ma na celu realizację szeroko pojętego dobra publicznego, lub też jako współpraca partnerska przy realizacji stosunkowo dużych projektów, które mają na celu wykonywanie zadań użyteczności publicznej i wychodzenie naprzeciw oczekiwaniom użytkowników.[4]

Ta współpraca ujmowana jest w różne formy strukturalne i prawne oraz przybiera różne konfiguracje[5]. W zależności od podejścia PPP może obejmować umowy polegające na stosowaniu czystej inżynierii finansowej oferowanej i zapewnianej przez partnera prywatnego, poprzez umowy oparte na podziale zysku, kontraktowanie wykonywania zadań publicznych, tworzenie podmiotów o „specjalnym przeznaczeniu" (SPV) czy też konstruowanie i zarządzanie całymi programami inwestycyjnymi, aż po prywatyzację.

[1] Zysnarski J., Partnerstwo publiczno-prywatne w sferze usług komunalnych, ODDK , Gdańsk 2007, s. 17.

[2] Ustawa z dnia 28 lipca 2005 r. o partnerstwie publiczno-prywatnym (Dz.U. z 2005 r. nr 169, poz. 1420)

[3] Makosz A., Partnerstwo publiczno-prywatne, „Gazeta Prawna" 2007.04.24.

[4] Brzozowska K., Partnerstwo publiczno-prywatne – przesłanki, możliwości, bariery, CeDeWu, Warszawa 2006, s. 23.

[5] Wybór określonej konfiguracji zależy od zaawansowania zintegrowanego podejścia do projektu, a ponadto, w zależności od specyfiki danego zadania i rodzaju zadań, które chce się zakontraktować, może być swobodnie kształtowana

przez strony zawierające umowę o współpracy. Podstawowym typem PPP jest BOT – Build, Operate Transfer – obejmujący budowę, eksploatację i transfer określonego składnika na rzecz podmiotu publicznego po zakończeniu umowy. Inne tryby stanowią niejako wariacje trybu podstawowego i obejmują dodatkowo np. projektowanie i finansowanie (DBFO), czy też utrzymanie-konserwację danego obiektu (DBFMO). Jeden z rodzajów PPP stanowi również koncesja.

To jest gotowa, obroniona praca. Gdyby chcieli Państwo zlecić napisanie zupełnie nowej pracy, to zapraszamy na stronę pisanie prac - sprawdzony serwis!